

DOST JE DOST !

Občané za svá práva

Dost je Dost Čas uzrál

Enough is Enough It's Time

Basta é Basta O tempo cresceu

Genug ist Genug Die Zeit ist reif

Assez c'est assez Le temps a grandi

Ya es suficiente El tiempo ha crecido

достаточно достаточно время выросло

iDNES.cz aktualizoval(a) svůj stav.4. květen 2017 · novinářů MF DNES a iDNES.cz:

My, níže podepsaní, považujeme za nutné vyjádřit se k audionahrávkám nyní již bývalého komentátora MF DNES Marka Příbila pořizovým na schůzkách s ministrem financí a faktickým vlastníkem vydavatelství Mafra Andrejem Babišem.

Razantně se distancujeme od chování našeho kolegy, protože je neprofesionální a nemorální. Odmítáme, aby měl Andrej Babiš jakoukoliv možnost skrytě ovlivňovat nebo manipulovat obsah našich článků.

Považujeme za nepřipustné, aby se jakýkoliv novinář scházel s politikem a nabízel mu kompromitující materiály. Stejně nepřipustná je podle nás pomoc média jakémukoliv politikovi v jeho činnosti. A těmito zásadami se bezvýhradně řídíme.

Selhal také Andrej Babiš, který opakovaně prohlásil, že se nebude snažit využít svého vlastnictví k ovlivnění obsahu titulů společnosti Mafra. Z nahrávek vyplývá, že v tomto bodě lhal.

Jako redaktori a editori redakcí MF DNES a iDNES.cz čestně prohlašujeme, že jsme vždy pracovali a pracujeme v souladu s novinářskou ctí a etickým kodexem, k jehož znění jsme se zavázali. Velká část obou redakcí je tvořena lidmi, kteří v nich působili ještě před majetkovým vstupem Andreje Babiše.

Vždy jsme považovali žurnalistiku za svoje poslání. Navzdory kritice veřejnosti a kolegů z branže čestně prohlašujeme, že jsme články nikdy nepsali na zakázku a k novinářské práci přistupovali s maximální možnou objektivitou.

Na nahrávkách zaznívá i jméno ředitele rozvoje Františka Nachtigalla, který se měl na možném ovlivňování podílet. Apelujeme na něj, na vedení vydavatelství, šéfredakci i majitele Andreje Babiše, aby všemi silami zabránili opakování podobné situace a vyloučili jakýkoliv politický vliv na naši práci a obsah novin a zpravodajského webu.

Poznámka k nahrávce:

Marek Příbil nastoupil do MF DNES do domácí redakce v roce 2015, ale postupem doby byl z reportérského týmu převeden do rubriky Názory, která se nevěnuje zpravodajství. V roce 2017 nenapsal na zpravodajské stránky MF DNES ani jeden text. Neměl tedy vliv nejen na plánování a rozhodování o tom, jaké články a v jaké podobě v novinách vyjdou, ale ani prostor na vlastní zpravodajské texty.

Redakce MF DNES a iDNES.CZ má mnoho pojistek a kontrolních mechanismů sloužících k tomu, aby se do textů nedostávaly neověřené či zmanipulované informace ani PR texty sloužící zájmům třetích stran. Než vůbec redaktor začne text psát, konzultuje téma s vedoucím své rubriky, načež je podrobeno pozornosti na kolektivní poradě celé redakce. Samotný text pak prochází úpravou editora a kontrolou vedoucího vydání a šéfredakce. Je tak vyloučené, aby jeden člen redakce měl na podobu novin zlomek vlivu, který Marek Příbil prezentuje před Andrejem Babišem. Takový vliv nemají nakonec ani nejvýše postavení členové v redakční hierarchii, neboť ani oni by s ohledem na kolektivní práci na vzniku článků nemohli bez povšimnutí ostatních členů redakce manipulovat s jejich obsahem, i kdyby jakkoli chtěli.

PODPISY:

Celostátní redakce domácího zpravodajství MF DNES

Pavel Švec, Petr Suchomel, Adéla Paclíková, Vojtěch Srnka, Artur Janoušek, Václav Janouš, Ondřej Leinert, Lukáš Valášek, Jakub Pokorný, Radka Hrdinová, Ivana Karásková, Iva Bezděková, Kamil Struha, Vojtěch Janda

Ekonomická redakce MF DNES

Zuzana Kubátová, Jan Šůra, Martin Petříček, Aleš Černý, Veronika Němcová, Tomáš Pohanka, Michal Strnad, Jitka Vlková, Jan Brož, Eva Moniová

Redakce iDNES.cz

Naděžda Petrová, Jan Jiříčka, Zuzana Fojčíková, Jan Vaca, Oldřich Mánert, Jakub Kotalík, Jan Havlíček, Michaela Černá, Jan Nevyhoštěný, Michal Hron, Pavla Kubištová, Pavel Kočíčka, Aleš Horáček, Václav Ferebauer, Adam Němec, Jan Hammer, Sabina Netrvalová, Čeněk Třeček, Jan Matura, Marek Dvořáček, Petr Pravda, Šárka Pálková, Filip Horáček, Tomáš Cetkovský, Vladimír Vokál, Zdeněk Rejšek, Matyáš Kaiser, Jiří Čihák, Denisa Dvořáková, Karolína Salvetto, Lucie Heyzlová, Jaroslav Beránek, Tomáš Ventura, Jana Fikotová, Ivo Helikar, Zdenka Trachtová, Josef Kopecký, Tomáš Šťástka, Jan Vojtěchovský, Anna Barochová

Zahraniční redakce MF DNES

Dagmar Langová, Luboš Palata

Redakce magazínů a komentářů MF DNES

Jana Blažková, Jana Ciglerová, Alena Bartošová, Lenka Vichnarová, Magdalena Nová, Jolana Nováková, Jan Vávra, Roman Švidmoch, Lucie Martínková, Dita Kučerová, Josef Repka, Alena Bartošová, Miroslav Korecký

Regionální redakce MF DNES

Jan Veselý, Monika Gordíková, Ondřej Bičístě, Jiří Kratochvíl, Vladimír Vacula, Michaela Rambousková, David Štverka, Lukáš Marek, Jana Ustohalová, Petr Kubát, Robin Krutil, Jakub Štos, Dominika Hromková, Markéta Macháčová, Darek Štalmach, Miroslava Strnadová, Stanislav Souček, Pavel Grossmann, Roman Šperňák, Michal Šverdík, Jan Dočkal, Ivana Solaříková, Miloslav Jančík, Ivana Lesková, Michal Poláček, Martin Vokáč, Tomáš Gaudek, Andrea Angermannová, Alexandr Satinský, Veronika Horáková, Jana Fuksová, Vladimír Onderka, Petr Wojnar, Petra Klimková, Stanislav Kamenský, Kryštof Ženatý, Ladislav Pošmura, Tomáš Hejtmánek,

Petr Záleský, Štěpánka Tůmová, Radek Latislav, Milan Zlinský, Gabriela Gregorová, Radomír Machek, Markéta Dušková, Zuzana Mendlová, Ladislav Vaindl, Josef Gabzdyl, Petr Lemberk, Michaela Bůnová, Tomáš Železník, Martina Malá, Petr Skácel, Ondřej Holubec, Radek Štěřba, Petr Fojtík, Petra Procházková, Petr Škarda, Milada Prokopová, Jiří Nýdrle, Viktor Votruba, Tomáš Lánský, Pavel Svačina, Žaneta Motlová, Halka Horká, Ivana Faryová, Martin Filip, Kateřina Havlická, Martin Bajtler, Jakub Heller, Viktor Votruba, Roman Šafhauser, Tereza Blažková, Hana Jakubcová, Michal Šťastný

Sportovní redakce MF DNES

Karel Knap, Ondřej Bílek, Tomáš Macek, Tomáš Zatloukal, Ondřej Trunečka, Matěj Tomíček, Tomáš Franěk, Petr Šedivý, Matěj Hejda

Mgr. Lukáš Zicha , Praha - Obchodní rejstřík, propojení na firmy*

Poslední uvedená adresa osoby Mgr. Lukáš Zicha v rejstříku firem je

[Praha 4 , Braník, Zelený pruh 589/16, PSČ 14700.](#)

Místostarosta MČ Praha 4

FIRMY

Společnost	Funkce	Od (-Do)
Art Hotel Meda s.r.o. Národní obrany 825/33, Bubeneč (Praha 6), 160 00 Praha	Společník s vkladem	25.8.2014
Art Hotel Meda s.r.o. Národní obrany 825/33, Bubeneč (Praha 6), 160 00 Praha	Člen statutárního orgánu, jednatel	25.8.2014
ROZLET servis s.r.o. Zelený pruh 589/16, Braník, 147 00 Praha	Společník s vkladem	8.9.2014
ROZLET servis s.r.o. Zelený pruh 589/16, Braník, 147 00 Praha	Člen statutárního orgánu, jednatel	20.10.2010
ROZLET servis s.r.o. Zelený pruh 589/16, Braník, 147 00 Praha	Společník s vkladem	20.10.2010 8.9.2014
Společenství vlastníků jednotek domu Husitská 820/48, Praha 3 Husitská 820/48, Žižkov (Praha 3), 130 00 Praha	Člen představenstva, předseda	10.3.2010
Společenství vlastníků jednotek domu Husitská 820/48, Praha 3 Husitská 820/48, Žižkov (Praha 3), 130 00 Praha	Člen představenstva, předseda	10.3.2010 27.8.2014
ZICHA s.r.o. Praha 4 Bráník Zelený pruh 589/16 PSČ 14700	Člen statutárního orgánu 1.10.12 28.8.14 Jednatel	

Standa Sekanina

1 h •

Kandidát na Českého prezidenta Prof. Jiří Drahoš, narozen 20.2. 1949 , Český Těšín. Ženatý , manželka Eva 66 let, dvě dcery Radka a Lenka 5. předseda Akademie věd ČR . Od r.2003 člen Římského klubu .Společně s Miroslavem Kalouskem a Karlem Schwarzenbergem. Od r. 2006 Člen Muslimského bratrstva. Společně s Muneeb Hassan Alrawim . Veřejný rozpočet na prezidentskou kandidaturu cca. 37 mil. Kč. Skrytý rozpočet na prezidentskou kandidaturu k datu 10.1.2018 -- 76 346 421,-- Kč. Hlavní donátor - Ústředí muslimských obcí ČR.

Zdroj : WikiLeaks

Severní Kypr přivítal „pražského primátora“ Caldra a „radního“ Palounka

Čeští komunální politici zadělali na mezinárodní skandál: navštívili zemi, kterou svět neuznává. Doprovod jim dělal pražský šibr Palounek. [Politika](#) [Jakub Kalenský](#) | 28.11.2013

Snímek z oficiálních stránek severokyperského vicepremiéra Serdara Denktaşe. Zleva Denktaş, místostarosta Prahy 4 Jiří Bodenlos, Ondřej Palounek s manželkou Martou, zády k objektivu starosta Prahy 4 alias „primátor“ Pavel Caldr.

Česko si opět vysloužilo pozornost zahraničních médií. A opět jde o záležitost více než bizarní. Po chilském peru a prezidentské viróze u korunovačnických klenotů si tentokrát svůj okamžik slávy vybrali komunální politici z Prahy 4. A společnost jim dělal i muž, kvůli němuž [se rušila](#) jedna z největších organizací ODS – Ondřej Palounek.

Starosta Prahy 4 a neúspěšný kandidát hnutí Hlavu vzhůru Pavel Caldr, místostarosta Prahy 4 Jiří Bodenlos z ČSSD, člen rady Prahy 4 Martin Píša a Palounek s manželkou Martou, zastupitelkou Prahy 8, navštívili na začátku listopadu Severokyperskou tureckou republiku (SKTR). Tento státní útvar, který byl po invazi tureckého vojska na severní část ostrova v roce 1974 vyhlášen v roce 1983, mezinárodní společenství neuznává, tedy s jedinou výjimkou – Turecko. Kyperští Turci se chtějí s Kyperskou republikou znovu sloučit, ovšem kyperští Řekové [tento záměr](#) v referendu odmítli.

Caldr, Palounek a spol. se přesto vydali za jedním z nejvyšších představitelů republiky, vicepremiérem Serdarem Denktaşem, který je zároveň ministrem pro ekonomiku, turistiku, kulturu a sport. Severokyperská strana o návštěvě informovala jako o přijetí „primátora českého hlavního města Prahy“ a jeho radních.

O návštěvě referují jednak [oficiální stránky](#) severokyperského vicepremiéra, ale i některá [severokyperská média](#) (rovněž v [anglické verzi](#)).

Podle severokyperské strany se měl Caldr dokonce vyjádřit v tom smyslu, že by se Praha mohla stát partnerským městem municipality Esentepe. Pokud by tato informace byla pravdivá, mohl by starosta Prahy 4 způsobit mezinárodní skandál. Řecko a kyperští Řekové odmítají uznat nezávislost SKTR, což mimo jiné komplikuje přijetí Turecka do Evropské unie.

Soukromá návštěva

Kyperští Řekové se už na celou věc dotazovali českého ministerstva zahraničí. To se následně obrátilo na Caldra a poskytlo Kypru uklidňující vysvětlení – návštěva prý měla soukromý charakter a žádné oficiality se na ní neřešily. „Kontaktovali jsme v této souvislosti pana starostu Caldra a od něj jsme se dozvěděli, že jde o soukromou cestu,“ řekl ČESKÉ POZICI David Frous z tiskového odboru českého ministerstva zahraničí, které verzi kyperských Turků nezjišťovalo, protože tamní režim neuznává.

Nicméně kyperské ministerstvo zahraničí sdělilo ČESKÉ POZICI toto: „Vláda Kyperské republiky nyní návštěvu prošetřuje. Několik rezolucí OSN opakovaně vyzvalo, aby se třetí strany vystříhaly jednání ve prospěch nezákonné entity na severu ostrova, zvané Severokyperská turecká republika. Pakliže se takové jednání prokáže, považovala by ho vláda Kyperské republiky za nepřijatelné.“ Věc by prý případně vzneslo na jednání s českou diplomacií až podle výsledku šetření.

Kvůli vyjasnění situace jsme oslovili i samotného starostu Caldra.

ČESKÁ POZICE: Zaznamenali jsme, že jste navštívil vicepremiéra Severokyperské turecké republiky. A v kyperských médiích se o vás hovoří jako o pražském primátorovi.

CALDR: To mě mrzí, ale to je nějaký jejich problém. Byl jsem tam soukromě, a do toho nikomu nic není, kde si soukromě cestuji.

ČESKÁ POZICE: Do soukromé cesty by nikomu nic nebylo, ale kyperská média to prezentují tak, že jste tam byl na oficiální návštěvě a nabízel partnerství hlavního města Prahy municipalitě Esentepe.

CALDR: Já jsem se tam pohyboval soukromě, městská část Praha 4 žádnou část cesty neplatila, byla to moje soukromá cesta, dovolená.

ČESKÁ POZICE: A proč to severokyperská strana prezentuje jako oficiální návštěvu?

CALDR: Byl jsem tam soukromě. Jestli tam píšou něco jiného, je to jejich problém. Rozhodně nemám monitoring severokyperského tisku, nevím, kdo s čím přichází nebo nepřichází. Možná ho má ministerstvo zahraničí, to se mě na to už ptalo taky, řekl jsem jim, že jsem tam byl čistě soukromě, na což ministerstvo řeklo, že tím to považuje za vyřešené. Když tam píšou primátor a já primátor nejsem, tak je to jejich problém.

ČESKÁ POZICE: Tamní média také píšou primátor „s radními“, což tedy zřejmě mají být pánové Palounek a Bodenlos...

CALDR: Tak mi řekněte, kdy se pan Palounek stal radním?

ČESKÁ POZICE: Právě na to se ptám vás. Nepředstavoval jste se severokyperskému vicepremiérovi coby pražský primátor v doprovodu svých radních?

CALDR: Ne. V žádném případě.

ČESKÁ POZICE: Takže chyba vznikla někde v severokyperských médiích?

CALDR: Jak vám říkám, že nemonitoruji jejich tisk, nepsal jsem tam žádné prohlášení. Já jsem se soukromě pohyboval na tom území, a tím bych řekl, že do toho nikomu nic není, včetně ministerstva, včetně novinářů. Omlouvám se za takovou explicitu, ale kdybych jel na dovolenou do Itálie, tak se mě taky nebude snad nikdo ptát, co jsem dělal v Itálii.

ČESKÁ POZICE: Kdybyste se i tam setkal s vicepremiérem a tamní média o tom informovala jako o oficiální návštěvě, asi bychom se ptali.

CALDR: Dobře, ale otázka je, jestli tam jedete oficiálně, nebo soukromě. Až pojedu do Itálie a potkám se tam soukromě třeba s Berlusconiem, taky někdo bude psát, co jsem s ním řešil?

ČESKÁ POZICE: Takže vicepremiér Severokyperské turecké republiky je váš známý?

CALDR: Znovu opakuji: byl jsem tam soukromě a žádné oficiality se tam nevedly.

ČESKÁ POZICE: Jak se znáte s vicepremiérem Severokyperské turecké republiky?

CALDR: Říkám znovu, že je to soukromá záležitost. Já bych nerad, aby se mě někdo ptal, s kým všude po světě se znám. Snad chápete, že to nechám bez odpovědi.

ČESKÁ POZICE: Sám ale musíte vidět, jak to působí bizarně. Pokud severokyperská média píšou, jak jim primátor Prahy pochválil tamní prostředí a nabízel partnerství svého města...

CALDR: Pokud píšou primátor, tak přeci vidíte, že tam je něco špatně. A rozhodně ne na mé straně.

ČESKÁ POZICE: Právě proto se vás ptám, zda jste se tam představoval jako primátor s radními.

CALDR: Ne. Všechno je to soukromá záležitost, a proto to považuji za uzavřené. Myslím, že do toho napříč všemi úřady nikomu nic není.

O soukromém charakteru cesty a o omylu severokyperské strany hovoří i Palounek. Podnikatel přidal i svůj pohled na legitimitu SKTR:

„Každý, kdo má zbytky soudnosti, jistě pochopí, že se to může stát, že mohlo dojít k nějaké chybě v překladu. Manželka je členkou zastupitelstva, mohli to tam poplést i v rámci nepochopení našeho přechylování. Veřejní funkcionáři tam prostě navštívili své protějšky. A proč by je nenavštívili? Serdar Denktaş je nejen vicepremiér, ale také syn prvního severokyperského prezidenta.

Všichni občané Česka snad nejsme povinni sdílet názory EU a Evropské komise na to, který národ je více či méně hodnotný. V roce 2004 došlo k hlasování v referendu – severokyperská strana se vyslovila pro sjednocení, jihokyperská strana ho odmítla – a od té doby je další debata zbytečná. Jestli si někdo myslí, že na severním Kypru žijí lidé, s nimiž se občané EU nemohou stýkat, ať to řekne veřejně. Ale do této chvíle nic takového nepadlo,“ řekl Palounek
ČESKÉ POZICI.

Podle Palounka se na návštěvě nedohadoval ani žádný obchod. „Přiznám se, že ani nevím, jakou komoditu by mohli severní Kypřané produkovat, a o kterou bychom mohli mít zájem. Opravdu nešlo o nic obchodního, byla to jen soukromá návštěva.“

Na článku spolupracoval [Dan Macek](#).

Sklouzáváme zpátky ke komunismu ?

Prezident Miloš Zeman vystoupil na sjezdu KSČ | FOTO: ČT VYDÁNO:22.6.2018

Tak jsme zase vyhráli nad sudetskými Němci. Naši „stateční“ politici neváhali ze sebe znovu udělat nedůstojné šašky a ukázali německé kancléřce své vyvinuté slovní svaly.

Angela Merkelová řekla v projevu k rodinám německých vyhnanců něco, co je naprosto normální a co je hlavně pravda. Poválečné vyhnání Němců se odehrálo v souvislosti se zločinnou politikou nacistického Německa, které rozpoutalo válku, ale samo o sobě je rovněž neospravedlnitelným a neomluvitelným zločinem. Tak to přesně je a žádný Zeman nebo Okamura s tím prostě nehnou. Kulturní identita naší země má své bohaté kořeny v dlouhodobém soužití Čechů, Němců a Židů v jedné společné krajině. Jsme zemí velkolepých osobností světového kulturního dědictví. Jsme kupříkladu rodnou zemí Gustava Mahlera, Franze Kafky, Adalberta Stiftera a desítek či stovek dalších německých a židovských osobností. A přesně stejně jako jsme zemí Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka či Karla Čapka.

Je nevýslovnou historickou tragédií, že Hitler vyvraždil naše Židy a Beneš prosadil vyhnání našich Němců. Kdyby naše společnost byla kompletní, tak by se nemohla odehrát následná komunistická totalita plná dalších zločinů tak, jak se odehrála. Komunistické řádění přímo navazovalo na destrukci právního státu, kterou způsobilo vyhánění Němců. Konfiskace německého majetku bylo předstupněm českého znárodnování a ožebračení Čechů. Je to celé jeden tragický příběh jedné středoevropské společnosti.

Ten, kdo ještě dneska omlouvá vyhánění, ožebračování a vraždy Němců, tak dává najevo svoji civilizační zaostalost. Principy kolektivní viny a rasových čistek patří do minulosti. Vyhánění lidí z jejich domovů, okradení o veškerý majetek, pochody smrti a masakry nevinných lidí včetně žen a dětí, se nedá vůbec ničím omluvit. Sudetští Němci nebyli v drtivé většině těmi samými Němci, kteří předtím páchali brutální zločiny na Češích. Vraždy Čechů neomlouvají vraždy Němců. To je zcela základní pravidlo. Za každý zločin má následovat individuální trest a nikoli kolektivní msta. Je také doloženým faktem, že na brutálním provedení odsunu se podíleli sovětští agenti, kriminálníci a zbolševizovaná lůza. Vedli nich ale tyto zločiny páchali i jednotky řádné armády, což se konkrétně týká masakru tisíce Němců v Postoloprtech, kde čeští vojáci stříleli i děti.

Sudetoněmecká společnost selhala ve třicátých letech, když masově volila Henleinovu stranu a následně vítala Hitlera. Bylo to morální selhání. Ale plných čtyřicet procent našich Němců této návnadě odolalo. Nicméně těch šedesát procent volilo legální stranu, o níž ještě nebylo zřejmé, že se bude podílet na krutých zločinech. Češi, kteří v roce 1946 volili komunistickou stranu, mají na svědomí naprosto shodné morální selhání. Vyčítat přitom Němcům, že se nechtěli stát po první světové válce v novém Československu pouhou národnostní menšinou, je směšné. Vždyť jich byly tři miliony. Model národnostního státu Čechů a Slováků, v němž se Němci, Maďaři, Poláci a Rusíni ocitli v roli menšin s nižšími právy, nebyl ani náhodou moderní demokracií, třebaže úroveň menšinových práv byla relativně vysoká. Mnohem přiměřenější národnostní situací by byl švýcarský model, v němž vedle sebe žijí rovnoprávná společenství Němců, Francouzů a Italů. K tomu u nás bohužel vývoj nedopěl a my jsme díky tomu nyní ochuzeni o bohatství, které ve všech směrech přináší kulturní a národnostní rozmanitost.

Je nesmírně smutné, když o sobě náš národ nyní, ve 21. století, dává světu najevo, že je zaostalý, zamindrákovaný a nemorální. Tyto rysy zcela souvisí s tím, že se naše společnost pomalu ale jistě vrací do fáze, kdy několik cyniků vládne s podporou té nejméně informované části společnosti. Tím klesá úroveň naší svobody, právního státu a dalších vymožeností, které nám přinesl Listopad 89. Jsou tu ale i jiní Češi než Klaus, Zeman, Babiš či Okamura. Jsme tu i my, kteří s hlubokým studem souhlasíme s lídrem sudetských Němců Berndem Posseltem, který českým nacionalistickým politikům vzkázal, že sklouzávají zpátky ke komunismu.

Sklouzáváme nejen zpět ke komunismu, ale otevíráme dveře i dalším strašidlům minulosti, které by už měly dávno spát. Naléhavá potřeba obrany naší svobody úzce souvisí i s potřebou bránit přátelské vztahy s našimi sousedy a pokračovat v cestě smíření s našimi někdejšími spoluobčany. Zobou stran již toho bylo mnoho uděláno a tuto cestu nesmíme opustit. Nejsprávnější by ale bylo, kdybychom už konečně zrušili ty hnusné Benešovy dekrety.

ČÍNA nepotřebovala žádné reformy, ale je již druhou nejsilnější hospodářskou velmocí světa.

Do Číny si nepustili žádnou Rotschildovu, Morganovu, Rockefellerovu či Golden Sachsovu banku a to ani přes bílé koně, navzdory nabízeným výhodám.

- Za dva roky vyprodukovala Čína víc cementu než USA za celé 20. století.
- Délka vybudovaných cest – 4 mil. km
- 300 tisíc mostů po celé zemi, z nich přes 1000 s délkou víc než 1 kilometr.
- V roce 2016 postavili most z Hongkongu do Macau.
- Předtím tam cesta trvala 1 hodinu na rychlostním člunu.
- Za jeden rok se autopark Číny zvětšil o 20 miliónů automobilů.
- V příštích 7 letech postaví Čína 136 nových obrovských letišť.
- Dále se postavili gigantické viadukty s délkou 150 km a tunel o délce 28 km .
- Vlak z Guangzhou do Guiyangu za jednu hodinu projede 510 mostů a 236 tunelů rychlostí 250 km/hod.
- Za 30 roků v Číně zvětšili obytnou plochu 8x a byty se přidělují i bezplatně.
- Za 10 let bude v Číně 220 měst s počtem obyvatel přes 1 milión.

Od roku 2000 v Číně popravili za korupci přes 10 000 politiků a úředníků!

Nebud'me jako oni...

**Toto samozřejmě nepožaduje naše Hnutí: „Dost je Dost“ !
Nám bude stačit, když korupční politici odejdou na
„Smetiště dějin!“**

Předmět **PIJAVICE Z ČSSD, POCHE- TOHLE VÁM O NĚM V TV NEŘEKNOU.**

V posledních dnech o něm všichni mluví, ale nikdo neví, co je vlastně zač. Miroslav Poche, který má být ministrem zahraničí, je podle ČSSD vhodným kandidátem, protože „hovoří několika jazyky“. Po Sobotkovi je to určitě pokrok, jinak bychom se ale nejspíš měli začít bát.

Začneme zlehka, od toho nejmírnějšího. **Miroslav Poche PRACOVAL PRO MILIARDÁŘE ZDEŇKA BAKALU**, který z miliard vyvedených z OKD financoval (kromě štědrých příspěvků na kampaně ODS a TOP 09) časopis Respekt nebo Knihovnu Václava Havla. Je také známé, že ostravským horníkům slíbil, že si budou moci odkoupit své nájemní byty z majetku OKD, ovšem místo toho bytový fond z firmy vyvedl a i s nájemníky prodal britské společnosti Round Hill Capital. Způsob, jakým se OKD dostalo do majetku Zdeňka Bakaly je vyšetřován soudy (kde byl vyslýchán i bývalý premiér Bohuslav Sobotka), celou kauzu zkoumá i sněmovní vyšetřovací komise a prezident Miloš Zeman Bakalu opakovaně nazval „druhým Viktorem Koženým“, „lidskou hyenou“ a „gaunerem“. Další Bakalovou „hračkou“, kterou platí z peněz vyvedených z Ostravy, jsou cyklistické týmy. Bakala financoval mezinárodní tým Quick Step Floors a také společnost D-Continental Team, kterou spravoval přes rodinný svěřenecký fond. Poche v Bakalově firmě fungoval jako člen dozorčí rady od roku 2012 až do roku 2017, kdy byla z obchodního rejstříku vymazána. Poche k tomu tvrdí, že Bakalu za těch pět let nikdy neviděl, ale pochválil ho, že se podporou českého cyklistického týmu předvedl jako dobrosrdečný mecenáš. „Tím, že činnost cyklistického týmu financoval, vrátil peníze do České republiky,“ řekl Poche serveru Seznam.

Může být hůř? Ano, může!

Není to jediný kostlivec v šatníku tohoto pána. **Poche vzešel z klientelistického prostředí pražské komunální politiky, a rozhodně v tomto zapáchajícím rybníce nebyl nějakou „čudlou“, ale jedním z nejvyžranějších sumců.**

Komentátor serveru Info.cz Petr Holec o něm dokonce napsal, že v roce 2014 byl ČSSD do Evropského parlamentu víceméně uklizen, protože jeho pověst v Praze už byla tak hrůzná, že ohrožovala celou stranu.

Miroslav Poche vystudoval obor „Evropská agrární diplomacie“ na České zemědělské univerzitě (**ano, něco takového se dnes opravdu studuje**) a politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

Od roku 2002 až do roku 2014 byl členem pražského zastupitelstva, tedy i v nejdivočejších časech koalice ODS- ČSSD za primátora Béma. Jak dnes přiznává třeba i server IDNES.cz, **získal si za tu dobu pověst „šibra“.**

„Spolu s Petrem Hulinským a KARLEM BŘEZINOU Poche dlouho tvořil pražskou svatou trojici ČSSD, jež psala politicko-podnikatelské noty Prahy,“ vzpomíná komentátor Holec. Poche prý patřil k nejvýkonnějším „sběračům“ funkcí a peněz, navíc podle něj v roce 2010 sám přiznal, že peníze z firem přes nejrůznější fiktivní dárce posílá na **„KRMENÍ BESTIE“**, jak se (jak víme už z odposlechů Davida Ratha) **přezdívalo v ČSSD stranické pokladně.** Při vysvětlování kauzy se nastávající šéf diplomacie blýskl opravdu mimořádnými vyjadřovacími schopnostmi:

„To je jednoduchý, protože já to prostě... když to napíšete anonymně, tak budu mnohem radši... nebo rozumíte... já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám dvě stě tisíc straně, tak ta z toho zaplatí patnáct procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, tak se z toho daň neplatí,“ vysvětloval tehdy novinářům z webu IHNEDE.cz, poté co jim nechtěně prozradil, že statisíce ze svých příjmů posílá do stranické pokladny ČSSD. **Bude to veselé, až toto předvede ostatním ministrům zahraničí...**

Ale pokračujme v Pocheho kariéře. V roce 2010 se mu po dvou neúspěšných pokusech podařilo dostat do zastupitelstva Prahy 3 (v Praze patří toto „zdvojení“ funkcí na obvodě a „velkém magistrátě“ k běžným zvyklostem), na které není tak vidět. **Deset milionů pro pijavice...**

Třetí obvod byl navíc známý jako „divoký Žižkov“. Média psala, že právě tento obvod je Pocheho „revírem“. Tam měl pod palcem veškeré investice a rozpočet. Na celopražském magistrátě dělal paralelně předsedu klubu zastupitelů ČSSD.

„Je znám svým žižkovským slovníkem a řečí těla prodavače ojetin,“ vzpomínal na jeho tehdejší léta komentátor Holec (tato slova z jeho komentáře později zmizela). Podle médií si komunální léta Poche „zpříjemňoval“ množstvím funkcí v městských podnicích: **„Předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s., předseda dozorcí rady Pražských služeb, a.s., místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s.“**

Podle obvykle dobře informovaného ekonomického novináře Miroslava Motejlka **si jenom z Pražské energetiky a jenom z průběžných „tantiém“ přišel na přibližně DESET MILIONŮ.** Na jednorázových odměnách mu pak přitékaly další miliony. **A to byla jenom jedna z firem, ve které seděl.** Motejlek jej za to neváhal nazvat **„PIJAVICÍ Z ČSSD“.**

Po všech těchto skandálech se v roce 2014 Pochemu podařilo „uprchnout“ do Bruselu, když jej Sobotkovo vedení dosadilo na vysoké místo kandidátky a nakonec mandát v Evropském parlamentu získal, i když voliči dali najevo, co si o něm myslí, a získal mnohem méně preferenčních „kroužků“ než kandidáti pod ním.

Bereme velké dotace, tak udělejme humanitární gesto a přijmeme uprchlíky.

V Bruselu pan Poche rychle načichl tamními názory a neváhal se s nimi veřejně chlubit. Například v roce 2015, když do Evropy proudily miliony běženců, napsal článek nazvaný **„NEOTÁČEJME SE K UPRCHLÍKŮM ZÁDY“.** V něm vyzýval Českou republiku, aby dodržovala princip evropské solidarity a nevyhýbala se přijímání běženců. Také psal, že pokud přijmeme 525 „zoufalých“ imigrantů, bude to „symbolické humanitární gesto“.

„Česká republika je velkým příjemcem dotací z EU, za evropské peníze stavíme dálnice a silnice, školy a školky, vybavujeme nemocnice, provádíme rekvalifikace nezaměstnaných a mnoho a mnoho dalšího přínosného pro naši zemi. Ale logika, solidarita i základní slušnost mně říká, že nelze ruku natahovat. Proto se osobně přikláním k tomu imigranty v České republice přijmout a poskytnout jim prostor pro nový život,“ napsal tehdy Poche. Teď tvrdí, že **„moje vnímání migrace se v průběhu let vyvíjelo“.**

V prezidentských volbách Poche, nyní už jako seriózní bruselský europoslanec, podporoval Jiřího Drahoše. Za sebe i za pražské sociální demokraty před prezidentskou volbou řekl, že podporují kandidáta, který „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávist a ctí Ústavu a zákony“. A pro hloupější dodal, že **TAKOVÝM KANDIDÁTEM JE PRO NĚJ JIŘÍ DRAHOŠ.** Komentátor Holec si ale myslí, že **pokud se Poche stane ministrem čehokoliv, jeho SKANDÁLNÍ MINULOST jednou doběhne celou ČSSD.** Tuší to prý i Jan Hamáček s Jiřím Zimolou. „Udělat z Pocheho s jeho minulostí ministra, je jako rozsvítit si doma při náletu. Něco špatného vás určitě nemine,“ napsal komentátor Holec.

A proč vlastně vedení ČSSD na Pochem tolik lpí? Novináři se shodují, že hlavním důvodem je fakt, že pražská ČSSD, kterou Poche po léta ze zákulisí ovládá, **dodala na sjezdu při volbách předsedy KLÍČOVÉ HLASY JANU HAMÁČKOVI.**

A teď za to chce svou odměnu!